

Σερρών Θεολόγος: Η Παναγία ανέδειξε την ευγένεια της ανθρώπινης φύσης

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης](#)

Στα θεολογικά νοήματα της πνευματικής και εκκλησιαστικής πανήγυρης του “Πάσχα του Καλοκαιριού”, της εορτής της Μεταστάσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου αναφέρεται ο Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγος στην Ποιμαντορική του Εγκύκλιο.

Αναλυτικά αναφέρει:

«Κεχαριτωμένη, δεδοξασμένη, παντάνασσα, από τήν ἄφθονον ἐκείνην ἡλιοβολίαν τοῦ Θεοῦ φωτός, ὅπου χαίρεσαι, παρισταμένη ἐκ δεξιῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, πέμψον ἐδῶ κάτω καί εἰς ἡμᾶς τούς εὐλαβεῖς δούλους σου μίαν μακαρίαν ἀκτίνα, ὅπου νά εἶναι καί φῶς εἰς τόν ἐσκοτισμένον μας νοῦν καί φλόγα εἰς τήν ψυχραμένην μας θέλησιν, διά νά βλέπωμεν, νά περπατοῦμεν εἰς τήν ὁδόν τῶν θείων δικαιοματίων». (Ἡλίας Μηνιάτης).

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Σύμπας ὁ φιλοπάρθενος λαός τοῦ Θεοῦ, ὁ νέος Ἰσραήλ, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, σήμερον λαμπροφορεῖ, ἀγάλλεται καί πανηγυρίζει. Κατακλύζει τούς ὀρθοδόξους ἱερούς Ναούς καί τά πανάγια μοναστικά ἐνδιαιτήματα καί προσκυνήματα τῆς παναγιοσκεπάστου πατρίδος μας γιά νά ἑορτάσει μέ βαθειά εὐλάβεια καί πνευματική ἀνάταση τήν πανευφρόσυνο καί φωτοφόρο μνήμη τῆς ἀθανάτου Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς θερμῆς προστάτιδος τῶν χριστιανῶν καί φιλοστόργου μητέρας ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Ἡ Θεοτόκος, κατά τήν ἱεράν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι «τῶν Προφητῶν ὑπόθεσις, τῶν Ἀποστόλων ἀρχή, τῶν μαρτύρων ἐδραῖωμα, τῶν διδασκάλων κρηπίς• αὕτη τῶν ἐπὶ γῆς ἡ δόξα, τῶν κατ' οὐρανόν ἡ τερπνότης, τό πάσης τῆς κτίσεως ἐγκαλλώπισμα...». (Ἀγ. Γρηγόριος Παλαμᾶς ΕΠΕ 11, 312 314). Ἡ πανάσπιλος Κόρη τῆς Ναζαρέτ, αὕτη πού ἠξιώθη νά βαστάσῃ στά ἄχραντα σπλάχνα της καί στήν ἀγκάλη της «τόν βαστάζοντα τά πάντα Θεόν», τόν Ἐνα τῆς Παναγίας Τριάδος καί νά γίνῃ ἡ «ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων», ὑμνεῖται καί μεγαλύνεται, τιμᾶται καί δοξάζεται, ψάλλεται καί γεραίρεται ἐξεχόντως καί δικαίως ἀπό τήν ἁγία Ἐκκλησία μας.

Καί τοῦτο διότι ἡ ὑπερύμνητος Μαρία, τό εὐωδέστατο καί καθαρῶτατο ἄνθος τῆς ἀνθρωπότητος, κατέστησε γνωστή καί προσιτή, στόν οὐρανό καί τή γῆ, τήν ἄβυσσο τῆς θείας ἀγάπης. Ἡ ἐλεύθερη συμμετοχή καί συμβολή Της στό σχέδιο τῆς θείας οἰκονομίας ἐκφράσθηκε διά τῆς ἀπολύτου καί τελείας ὑπακοῆς της στό κάλεσμα τοῦ Ἀρχαγγέλου, ὁ ὁποῖος τῆς ἀπεκάλυψε «βουλὴν προαιώνιον», τήν ἐνανθρώπησιν τοῦ Θεοῦ Λόγου. Ἡ Παναγία, ὁ λογικός Παράδεισος, τό ἱερώτατο θησαυροφυλάκιο τῶν θείων ἀρετῶν, ἡ ἀληθῶς Κεχαριτωμένη, ἔκανε τήν γῆν οὐρανόν, καθὼς διά τοῦ Θεοῦ καί ὑπερφυοῦς Τόκου της, τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Θεός φανερώθηκε ὡς τέλειος ἀνθρωπος στόν κόσμον, συναναστράφη μέ τούς ἀνθρώπους καί ἔσωσε «παγγενῇ τόν Ἀδάμ». Ἡ ὀλόφωτη ὑπαρξή της ἐγίνε τό ἱερό ἐργαστήριον τῆς ὑποστατικῆς ἐνώσεως τῆς ἀνθρωπίνης καί τῆς θείας φύσεως στό θεανδρικό πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἐκείνη, ἡ «δούλη καί μήτηρ τοῦ Δημιουργοῦ», κατά τόν Ἅγ. Ἰωάννη τόν Δαμασκηνό, ἐγίνε ὁ ἔμψυχος θρόνος τοῦ Θεοῦ, τό πυρίμορφον ὄχημα, ἡ νοητή κλίμαξ μέ τήν ὁποίαν κατέβηκε

ἐπὶ γῆς καὶ ἔγινε ἄνθρωπος γιὰ τὴν ἰδικήν μας σωτηρίαν, ὁ προαιώνιος Θεός τῶν ἀνελπίστων καὶ τῶν θαυμασίων.

Μετέστη ἀληθῶς πρὸς τὴν ὄντως ζωὴν ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ Μήτηρ καὶ Παρθένος Μαρία. Μετετέθη στὴν ἀθάνατον Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἡ παντοβασίλισσα Μαριάμ. Δοξάζεται στὴ θριαμβεύουσα Ἐκκλησία τοῦ οὐρανοῦ ἀλλὰ δὲν ἐγκαταλείπει τὴ στρατευομένη Ἐκκλησία τῆς γῆς. Κοινωνεῖ μέ τούς πιστούς τῆς γῆς. Πληροφορεῖται διὰ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος περὶ τῶν ἀνθρωπίνων πόνων καὶ στεναγμῶν, ἐνδιαφέρεται καὶ νοιάζεται μέ ἰδιαίτερη ἀγάπη καὶ στοργή γιὰ κάθε ἄνθρωπο, εἰσακούει δεήσεις, προσευχές, παρακλήσεις, σπεύδει ταχέως καὶ συμπαρίσταται σέ ὅσους καταφεύγουν στὴ σκέπη της.

Ποιός, ἀλήθεια, προσέπεσε μέ πίστη ἐμπρὸς στὴν ἱερὴ της εἰκόνα καὶ ἐζήτησε τὴ βοήθειά της καὶ δὲν ἀντελήφθη τὴν πρόνοιά της, μάλιστα σέ στιγμές δύσκολες; Ποιός γονάτισε ἐνδακρυς, ποιός ἄναψε τὸ ἁγιοκέρι τῆς εὐλαβείας καὶ τοῦ πόνου ἐνώπιόν της καὶ δὲν ἔλαβε ἄμεσον ἐπιστηριγμόν, παρηγορίαν, παράκλησιν καὶ ἀνάπαυσιν; Διὰ τοῦτο πάνυ δικαίως ψάλλει ὁ ἐκκλησιαστικός ὕμνωδος: «Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἄγνή Παρθένε, Θεοτόκε... ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως».

Πανηγυρίζουμε λοιπόν σήμερον, πνευματικῶς καὶ ἐκκλησιαστικῶς, τὴν θείαν ἑορτὴν τῆς ἀθανάτου Κοιμήσεως τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ, τὸ Πάσχα τοῦ καλοκαιριοῦ! Ἡ Κυρία Θεοτόκος ἂν καὶ μετετέθη ἀπὸ τὴ γῆν στὸν οὐρανόν μέ τὸ τεθεωμένον, ἁγιώτατον καὶ καθαρώτατον σῶμα της, καθότι Θεὸν ἐκυοφόρησε, ἐντούτοις ὅμως δὲν ἐγκατέλειψε τὸν κόσμον, ἀλλὰ ἐνδιαφέρεται ὡς μητέρα φιλόστοργος γιὰ τὸ ἀνθρώπινο γένος, δέχεται τίς προσευχές μας, μεσιτεύει στὸν Υἱὸ της καὶ Θεὸν της καὶ Θεὸν μας ὑπὲρ πάντων ἡμῶν καὶ μᾶς χαρίζει τὴν ἀκαταμάχητον καὶ κραταίαν προστασίαν της, μᾶς τροφοδοτεῖ μέ τὸν ποταμόν τὸν γλυκερόν τοῦ θείου ἐλέους, μᾶς παρηγορεῖ, μᾶς στηρίζει, μᾶς κρατᾷ ὀρθίους καὶ δυνατούς στίς περιπέτειες τῆς ζωῆς. Ὑψώνουμε σήμερον ἀλλὰ καὶ πάντοτε ἱκετευτικῶς καὶ εὐγνωμόνως νοῦν καὶ καρδίαν πρὸς τὴν ταχέως ἐπακούουσα οὐράνια Μητέρα μας, ἐκείνην πού ἀνέδειξε τὴν εὐγένειαν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, πού ἀξιώθηκε νὰ γεννήσει τὸν ἴδιο τὸν Δημιουργό της, πρὸς «τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα», ἐπαναλαμβάνοντας ἀπὸ καρδίας τὴν προσευχὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, λέγοντες: «Δέξου, ἁγία Παρθένε, τὸν ζῆλο μας, πού ὑπερβαίνει τίς φτωχές μας δυνάμεις, καὶ χάρισέ μας τὴ σωτηρίαν, διότι ἡμεῖς, μετὰ Θεόν, εἰς ἐσέ, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα καὶ Μητέρα ἡμῶν, ἔχομεν τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μας. Ἀπὸ σέ ἐλπίζομεν τὴν στερέωσιν τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἀντίληψιν τοῦ ὀρθοδόξου γένους, τὴν σκέπην καὶ

προστασίαν τῆς πατρίδος μας, ὅπου εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τήν ἀμαχον βοήθειάν σου». (Ἡλίας Μηνιάτης)

Χρόνια Πολλά, εὐλογημένα καί παναγιοσκέπαστα!

Ἡ χάρις τοῦ ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου τεχθέντος Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧ ἐπισκιάζει πλουσίως τήν ζωήν ὅλων σας.

Διάπυρος εὐχέτης σας πρός Κύριον

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ὁ Σερρῶν καί Νιγρίτης Θεολόγος